

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: TIL HERR BERLING OG JFR. GODICHE PAA DERES BRYLLUPSDAG DEN 9 OCTOBER (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "TIL HERR BERLING OG JFR. GODICHE PAA DERES BRYLLUPSDAG DEN 9 OCTOBER (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid60385.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Til Herr Berling og Jfr. Godiche paa Deres Bryllupsdag den 9 October 1772

BAG Zembla er et Bierg af Sølv, som stiger
Mod Himmelen - der boer den stolte Kriger,
Indsvøbt i tykke Skyer af ævig Snee,
Og mørk og grum og græsselig at see -
Der throner Soelens Fiende - Han, som strider
Med Livet fra utænkelige Tider,
Der ruster han sig ud til ævig Krig
Mod Haabets Børn, og dem, som glæde sig -
Hans Røst er Storm - hans hule Suk oprører
Afgunden, og forstyrrer Skibets Fører -
Hans Øynes Vink er Mulm og Nat og Død,
Hans lumske Smiil gjør Himlen bleeg og rød.
O flye Natur! Alt seer man ham nedstige
Fra Biergene af Sølv - den Skrekkelige -
Seer ham, hist svøbt i Taage vandrer han
Paa Ryggen af det vilde Ocean -
48 Fra Soelens Bredde kan man alt fornemme
Hans vilde Fnysende, hans Vredes Stemme -
Alt kommer han beredt til Kamp og Krig -
Og Soelen flyer og Glæden skiuler sig -
Naturen blegner, sukker dybt og græder -
Den huler, sønderriver sine Klæder -
Ifører sig en Sæk, et hæsligt Sløer,
Og stønner, spretter, mattes ud, og dør.
Arbejds Søn, den stærke Landmand, bæver,
Soldaten puster i de haarde Næver -
Den tykke Junker flyer til sin Camin,
Og Nympher pandsre sig med Hermelin.
Og alle væbne sig mod Kiæmpens Vrede,
Een med Vulcans, og een med Bacchi Heede,
Og alle flye - Den troer sig lykkelig,
Som veed et Sted, hvor han kan skiule sig.
O du, som fandt et Skiul og Liv og Varme
Og Lyst i din Hyrdindes kiælne Arme!
Min BERLING, Du! som er bevæbnet med
Den rene Ild af ægte Kierlighed.
Lyksalige! lad Kiæmpen fnyse, true! -
Du smiler tryk ved Amors søde Lue,
En Himmelsk Ild, som tændt af Guders Gud
Ved Dyden selv, kan aldrig slukkes ud -
Og lad Naturen blegne, sukke, græde
Og døe! - Din Ild opliver dig til Glæde,
Den spaaer dig salig Frugt, skjønt Jordens Skiød
Er lukt - og dobbelt Liv, skjønt Pan er død*
O viise Valg! Ja BERLING! Ja den Høye,
Som elsker dig, har selv opladt dit Øye -
Han viiste dig det skjøne Tilflugts-Sted,
Og han velsigner det med Varighed! -